

تمرین‌هایی آشنا انجام شده بود که به صورت قابل توجهی تغییر کرده و مسیری را برای آموزش فراهم ساخته بودند. کار دشوار ترجمه‌ی هم‌زمان این کارگاه و سخنرانی میسون در مراسم افتتاحیه، توسط دکتر امیرحسین اصغری به انجام رسید. در برنامه‌ی بعدازظهر روز دوم، تنها دو سخنرانی عمومی (۴۰ دقیقه‌ای) دکتر نورالله نژادصادقی و دکتر حسن علم‌الهدی پیش‌بینی شده بود. میزگرد اتحادیه معلمان و سرگروه‌های آموزشی نیز بعدازظهر روز دوم تشکیل شد.

دو برنامه‌ی جنبی در پایان روز اول و دوم، نیرویی مضاعف به شرکت‌کنندگان داد و خاطره‌ای خوش به همراه داشت. اجرای موسیقی مقامی بلوچستان در روز اول هرچند کوتاه بود، مورد استقبال قرار گرفت تا جایی که پس از نمایش تئاتر طنزگونه هنرمندان زاهدان، با درخواست حاضران، در نوبتی دیگر اجرای مجدد داشت. اجرای موسیقی مقامی سیستان در روز دوم و نمایش رقص شمشیر هنرمندان استان نیز با استقبال حاضران روبه‌رو شد.

بازدید از کتابخانه‌ی استاد کامبوزیا در نزدیکی شیرآباد، واقع در ۴ کیلومتری زاهدان، یکی دیگر از برنامه‌های جنبی روز دوم کنفرانس بود. وجود کتابخانه‌ای با بیش از ۲۷۰۰۰ جلد کتاب در منطقه‌ای محروم و با حداقل امکانات، شگفتی بیش‌تر بازدیدکنندگان را به همراه داشت.

سومین روز کنفرانس، با سخنرانی عمومی دکتر سهیلا غلام‌آزاد آغاز شد و سپس همانند برنامه روزهای قبل، ۶ سخنرانی موازی ۲۰ دقیقه‌ای و در ادامه، در سه‌زمان متوالی، سخنرانی‌های ۱۰ دقیقه‌ای ارائه شدند.

بعدازظهر روز سوم، به مراسم اختتامیه اختصاص یافته بود. دوری راه و پرواز ظهر ۱۹ شهریور موجب شد تا بسیاری از شرکت‌کنندگان عزم برگشت کردند و مراسم اختتامیه با حضور عده‌ی کمتری برگزار شد. مهمان‌نوازی میزبانان زاهدان، با وجود امکانات محدود، در کنار تلاش آنان برای فراهم کردن شرایطی برای اجرای مناسب این کنفرانس به گونه‌ای بود که می‌توان برخی نارسایی‌ها مانند توزیع دیر هنگام چکیده‌های

مقاله و نبود راهنمای مکان‌های برگزاری کنفرانس را نادیده گرفت.

بیش از ده سال از برگزاری اولین کنفرانس آموزش ریاضی می‌گذرد و کنفرانس آموزش ریاضی به بلوغ خود رسیده است. دکتر گویا در سخنرانی عمومی خود (روز دوم) با عنوان «فراتحلیلی از یک دهه کنفرانس‌های آموزش ریاضی در ایران» با اشاره به این موضوع، نقد گسترده‌ای بر این کنفرانس‌ها داشت. وی به عنوان یکی از اعضای همه‌ی کمیته‌های علمی این کنفرانس‌ها، فرازها و فرودهای این کنفرانس‌ها را به لحاظ تعداد شرکت‌کنندگان، تعداد مقاله‌ها، محتوا و کیفیت آن‌ها، داوری مقاله‌ها، هم‌چنین زمان و نحوه‌ی برگزاری کنفرانس‌ها، مورد بررسی قرار داد. دکتر گویا با برشمردن توانایی‌های موجود آموزشگران ریاضی ایران، از این مقطع به عنوان شروعی برای تحول کیفی این کنفرانس‌ها یاد کرد. امیدواریم با شروع دهه‌ی دوم کنفرانس‌های آموزش ریاضی ایران، شاهد حرکت متعالی آن و تأثیر مثبت برگزاری این گردهم‌آیی‌ها در جامعه‌ی آموزشی کشور باشیم.

نامه‌های رسیده

نامه‌ها و مطالب دوستان زیر تا پایان شهریور ۸۶، به دستمان رسیده است. از همگی متشکریم و باز هم منتظر

مطالب شما هستیم.

مصطفی صالحی، از زنجان؛
رباب حدادیان، از زنجان؛
زهر کامیاب، از تهران؛
مژگان فریدون‌نژاد، از مبارکه‌ی اصفهان؛
اعظم اکبرشاهی، از قزوین؛
حسین محمدی مقدم، از مشهد؛
حمید دافعی، از زنجان؛
محمدحسین اعرابی، از اصفهان؛
حسین خلیفه، از بوشهر؛
نقی کاظمی، از بهشهر مازندران؛
فاطمه خلیلی، از خمینی شهر؛

حسن جوشن، از نیشابور؛
نوشین زرین کلاه، از شیراز؛
سعید چترآبنوس، از زرقان؛
غلامحسین مسجودی، از آذربایجان شرقی؛
محمدرضا پورفهنیدی، از تربت حیدریه؛
فرزاد کریمی، از شیراز؛
لطیف پورشامی، از تبریز؛
محمدجواد صادقان، از ایلام؛
علی اکبر جاویدمهر، از قم؛
مهری غضنفریان، از زنجان؛
حمید رهباندار، از مشهد.

